

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/35/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011733
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3115011733.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Ondreja Samaša v trestnej veci proti obžalovanému G. Q., nar. XX.X.XXXX v G., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods.1, ods.2 písm.a) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 5. októbra 2017 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.12.2016, sp. zn. 8T/45/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného G. Q. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.12.2016, sp. zn. 8T/45/2015 bol obžalovaný G. Q. uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods.1, ods.2 písm.a)Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako konateľ obchodnej spoločnosti H.T.A. Group Slovakia, s.r.o., Trenčín uzavrel dňa 30.04.2013 s obchodnou spoločnosťou Beskydské uzeniny, a.s., Frýdek - Místek, Česká republika ako s mandantom mandátnu zmluvu, z ktorej mu vyplývali povinnosti prijímať finančné plnenie od tretích osôb poskytnuté v prospech mandanta a tieto finančné plnenia najneskôr do päť dní odovzdať mandantovi buď v hotovosti do pokladne v jeho sídle, alebo vkladom na bankový účet mandanta, dňa 01.08.2013 na základe zmluvy o postúpení práv a povinností medzi mandantom, mandatárom a obchodnou spoločnosťou AHT COMPANY, s.r.o., Trenčín, ktorej bol rovnako konateľom, tieto povinnosti prešli na obchodnú spoločnosť AHT COMPANY, s.r.o. Trenčín, svoje povinnosti si neplnil v období od 14.10.2013 do 05.11.2013, kedy prevzaté finančné prostriedky v sume 21.524 € nevyúčtoval a do pokladne a ani na účet spoločnosti mandanta nevlozil, tieto si prisvojil a použil pre vlastnú potrebu, čím spoločnosti Beskydské uzeniny, a.s., Frýdek - Místek, Příborská 520, IČO: 26790203 spôsobil škodu vo výške 21.524 €.

Za tento trestný čin bol obžalovaný G. Q. odsúdený podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods.2 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 roky. Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 4 písmeno c) Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia poškodenej spoločnosti Beskydské uzeniny, a.s., Frýdek - Místek, Příborská 520, IČO: 26790203 spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Beskydské uzeniny, a.s. Frýdek - Místek, Příborská 520, IČO: 26790203 škodu vo výške 15.576,72 € do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote, napadol odvolaním obžalovaný G. Q. pre nesprávnosť výrokov o vine, treste i o náhrade škody a odôvodnil prostredníctvom obhajkyne. V jeho písomnom odôvodnení

zotrval na svojom obhajobnom tvrdení, že mu poškodená spoločnosť dlhovala finančné prostriedky za odvedenú prácu, ktorú pre ňu vykonával, čo potvrdila aj samotná splnomocnenkyňa poškodenej strany a bolo dokázané aj akú sumu mu poškodená spoločnosť mala vyplatiť. Takýmto spôsobom chcel iba spoločnosť Beskydské uzeniny, a.s. Frýdek - Místek nasmerovať k splneniu povinnosti (uhradiť faktúry). Úmyslom jeho konania, resp. uplatnenia zádržného práva bolo motivovať uvedenú obchodnú spoločnosť k tomu, aby aspoň dodatočne dobrovoľne splnila jeho splatné peňažné pohľadávky a v danom prípade teda u neho absentuje subjektívna stránka skutkovej podstaty stíhaného trestného činu sprenevery a to úmysel či už priamy alebo nepriamy neoprávnene si prisvojiť cudziu vec. Je v zásade neprijateľné, aby ochranu práv a právnych záujmov osôb v oblasti súkromno-právnych vzťahov aktívne preberali orgány činné v trestnom konaní a tak nahrádzali činnosť súdov v občiansko-právnom konaní, pričom trestné stíhanie nie je namieste, ak sa konanie obvineného pohybuje výhradne v rovine týchto súkromno-právnych vzťahov. Zadržanie veci za účelom zabezpečenia svojej pohľadávky nemožno pokladať bez ďalšieho za prisvojenie si cudzej veci a teda za spreneveru a to ani v prípade, ak neboli splnené všetky podmienky zádržného práva podľa občianskeho zákonníka. V prípade, ak sa on zmocnil cudzej veci, aby dosiahol vrátenie vlastných a vykonáva akési „quasi“ zádržné právo, je potrebné posudzovať použitie trestného práva veľmi zdržanlivo aj z hľadiska zásady subsidiarity trestnej represie a použitie trestného práva ako prostriedku ultima ratio a vzhľadom na hore uvedené navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a aby krajský súd sám rozhodol sám tak, že jeho spod obžaloby oslobodí.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho krajského súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 12. mája 2017, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí vykonanom dňa 5. októbra 2017 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine, treste i náhrade škody napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného G. Q. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytkávané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpoveď obžalovaného G. Q., ktorý však na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a zároveň ku skutku odmietol viac vypovedať, ale predovšetkým o svedecké výpovede R. O. O., W. H., O. O. i B. Q. a o listinné dôkazy a z nich predovšetkým o mandátnu zmluvu zo dňa 30.4.2013 a uznanie záväzku zo dňa 8.11.2013, o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade správne zistil, že obžalovaný G. Q. spáchal skutok spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa preto dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného, keďže boli jednoznačne vyvrátené vyššie uvedenými dôkazmi, predovšetkým výpoveďami pracovníčok poškodenej spoločnosti Beskydské uzeniny, a.s. Frýdek - Místek - R. O. O. a W. H., ktoré jednoznačne potvrdili, že obžalovaný v období od 14.10.2013 do 5.11.2013 prevzaté finančné prostriedky v sume 21.524 € nevyúčtoval a do pokladne a ani na účet spoločnosti mandanta nevložil, tieto si prisvojil a použil pre vlastnú potrebu, čo aj sám obžalovaný pred poškodenou stranou priznal s odôvodnením, že jeho brat sa dostal do tiesne, on mu chcel pomôcť a že všetko napraví s tým, že brat si vybavuje úver v banke. Obžalovaný však poškodenej spoločnosti žiadne peniaze nevrátil a až po tom, čo mu 16.1.2014 zaslali výzvu k zaplateniu dlžnej čiastky, sa obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. F. E. začal brániť tým, že svojim konaním si iba uplatňoval zádržné právo.

Z ustanovenia § 151s občianskeho zákonníka vyplýva, že zádržné právo možno použiť iba v prípade, ak sú splnené zákonné podmienky spočívajúce v tom, že existuje pohľadávka veriteľa voči dlžníkovi, ktorému je veriteľ povinný vydať vec, že predmetom pohľadávky je splatná peňažná pohľadávka, že zadržovaná vec má povahu hnutelnej veci a veriteľ má hnutelnú vec vo svojej oprávnenej držbe, t. j.

hnuteľná vec nebola svojvoľne alebo ľstivo odňatá, pričom veriteľ je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť dlžníka o zadržaní veci a jeho dôvodoch. V posudzovanej veci neboli splnené tieto zákonné podmienky pre použitie zádržného práva, navyiac však v inkriminovanej dobe obžalovaný zádržné právo voči poškodenej spoločnosti ani reálne neuplatnil a obranu o jej údajnom uplatnení použil až viac ako dva mesiace po spáchaní skutku a po tom čo bol poškodenou stranou vyzvaný na nahradenie škody. Súd prvého stupňa preto dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného v uvedenom smere. Proklamované uplatnenie zádržného práva obžalovaným po viac ako dvoch mesiacoch od spáchania skutku vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, navyiac aj v súvislosti so správaním sa obžalovaného G. Q. v kritickvej dobe, keď sa konkrétne 25.1.2013 dopustil aj iného obdobného protiprávneho konania, právne posúdeného tiež ako prečin sprenevery podľa § 213 ods.1 Tr.zák., za čo bol právoplatne odsúdený (rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 9.9.2014, kedy nadobudlo aj právoplatnosť, sp.zn. 2T/159/2013), hoci toto odsúdenie má zo zákona zahľadené, nebolo spôsobilé odôvodniť zmenu vyššie uvedených záverov a odvolací súd obranu obžalovaného preto neakceptoval.

Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvého stupňa, pretože dôkazy, ktoré vykonal a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného G. Q. zo spáchania žalovaného skutku. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní neboli preto spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a odvolací súd ich nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného G. Q. zhodne s obžalobným návrhom ako prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods.2 písm.a) Tr. zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako súd prvého stupňa, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok prednesených už pred súdom prvého stupňa a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, neboli spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnomu posúdeniu konania obžalovaného súdom prvého stupňa, preto ich odvolací súd nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. V podrobnostiach pritom len poukazuje na podrobné a vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku tak vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, ako aj k právnomu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany súdu prvého stupňa nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu a o náhrade škody. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému, vzhľadom na vyrovnaný pomer poľahčujúcich i priťažujúcich okolností (správne zistené neboli) v súlade s ustanovením § 38 ods. 2 Tr. zák., podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 213 ods. 2 Tr. zák. (odňatie slobody na 1 rok až 5 rokov) vo výmere 1 rok, teda na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, je trestom primeraným. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Rovnako vecne správne a v súlade s ustanovením § 50 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 4 písmeno c) Trestného zákona je aj uloženie povinnosti obžalovanému G. Q. spočívajúcej v príkaze nahradit' v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia poškodenej spoločnosti Beskydské uzeniny, a.s., Frýdek - Místek, Příborská 520, IČO: 26790203 spôsobenú škodu a tiež výrok, ktorým bola obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložená povinnosť nahradit' poškodenej spoločnosti Beskydské uzeniny, a.s. Frýdek - Místek, Příborská 520, IČO: 26790203 škodu vo výške 15.576,72 € do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného na podklade jeho odvolania vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu a o náhrade škody, preto v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného neakceptoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného G. Q. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.